

יָשַׁב רבי ברכיה ודרש, מי לולב אמרינן, אלא לו מס' הלב והואך אמר ליה שלשה שרים הם, תלוי ונגלל ול"ב, ולבל אחד ואחד שנים עשר. חירותו שלשה מניין לו, וביהם נתקיים העולם, דכתיב (משל כי"ה) וצדיק יסוד עולם, תנא עוד אחד מן הארץ עד לירקיע וצדיק שמו, על שם הצדיקים, ונתקבר. ואם לאו מתקלש, והוא סובל כל העולם, דכתיב וצדיק יסוד עולם. ואם חלש, לא יובל להתקיים העולם. הילך אפילו אין בעולם אלא צדיק אחד, מעמיד את העולם. לפיכך קחו תרומה ממנה תחלה, ואחריו זאת התרומה אשר תקחו מאתם, מאית הנשאר. ומהו זהב וכסף ונחתת.

לשון הקודש

יָשַׁב רבי ברכיה ודרש, מהו הלולב וגנבר. ואם לאו – מתקלש, והוא סובל שאנו אומרים? אלא לו מס' הלב. והואך? אמר לו, שלשה שרים הם, תלוי ונגלל ול"ב, ולבל אחד ואחד שנים עשר. חירותו שלשה מניין לו, וביהם נתקיים העולם, שבתוב (משל כי) וצדיק יסוד עולם. שנינו, עמוד אחד מן הארץ, העד לירקיע וצדיק שמו, על שם הצדיקים,

דָבָר אחר וינקחו לוי התרומה וינקחו לוי לקדש
תרומה, שהיא יוזד והיא עשרי. ומגלו
העשרי קדש, דכתיב (ויקרא כ"ז) **העשרי יהוה קדש**,
לקדש. ומאי ניגנו קדש דכתיב (יחזקאל מ"ד) **יראשית**
בל בפouri膀 ובל התרומה膀 כל מפל **תרומותיכם**,
דכתיב (טהילים קי"א) **יראשית חכמה יראתך**, אין חכמה
אלא יראת השם. (עד כאן מההשומות).

זוֹאת התרומה, (שמות כה) **הִא אֶתְמָר**, **הֲבָד קָדְשָׁא**
בָּרֵיךְ הַזָּא אֶתְגָּלֵי עַל טוֹרָא דְסִינִי, פֶר
אתיהיבת אוריותא לישראל בעשר אמiron. בל
אמירה נאמירה עביד קלא, זה הוא קלא **אֶתְפְּרֵשׂ**
לשבעין קלין, והוא בלהו נהיין ונצין לעיני
ישראל בלהו, והוא חמאן עיגין בעיגין זיו יקרה
דיליה, הדא הוא דכתיב, (שמות ט) **וְכֹל הָעָם רֹאִים**
אֶת הַקּוֹלֶת. רואים ודי.

לשון הקודש

דָבָר אחר וינקחו לוי התרומה – **וינקחו לוי**
לקדש התרומה, שהיא יוזד, והיא עשרי.
ומגין לנו שעשרי קדש? **שכבות** (ויקרא כט)
העשרי יהוה קדש, לkadsh. ומהו קדש?
שכבות (יחזקאל מ"ד) **יראשית** בל בפouri膀
כל התרומה膀 כל מפל **תרומותיכם**,
שכבות (טהילים קי"א) **יראשית חכמה יראתך**, אין חכמה
בל, אין חכמה אלא **יראת השם**. עד כאן

וְהַהּוּא קֹלָא הָהָה אֲתִירִי בֵּיה בְּכֶל חַד וְחַד
מִיְשָׁרַיָּל, וְאָמַר לֹזֶן, תְּקַבֵּלִי עַלְךָ, בְּכֶד
וְכֶד פְּקוּדִין דְּבָאוּרִיתָא, וְאָמְרוּ הַיּוֹן. אֲהַדְר לִיה
עַל רִישְׁיָה, וּמַתְגַּלְגָּלָא עַלְיהָ, וְהָהָה אֲתִירִי בֵּיה,
וְאָמַר לִיה, תְּקַבֵּלִי עַלְךָ בְּכֶד עֻגְשִׁין דְּבָאוּרִיתָא,
וְהָהָה אָמַר הַיּוֹן. לְבַתֵּר אֲהַדְר הַהּוּא קֹלָא, וְנִשְׁיק
לִיה בְּפּוּמִיה, הַדָּא הַזָּא דְּבָתִיב, (שיר השירים א) יִשְׁקַנְי
מְגַשְּׁיקָות פִּיהָו.

וּבְדִין כֹּל מָה דְּהָוּ חַמְאָן יִשְׂרָאֵל בְּהַהּוּא זָמָן,
הָוּ חַמְאָן גֹּו חַד נְהֹרָא, דְּקַבֵּיל כֹּל אַיִנוֹן
נְהֹרִין אַחֲרִין, וְהָוּ תָּאַבֵּין לְמַחְמִי. אָמַר לֹזֶן
קְדָשָׁא בָּרִיךְ הָיָא, הַהּוּא נְהֹרָא דְּחַמִּיתָו בְּטִירָא
דְּסִינִי, דְּקַבֵּיל כֹּל אַיִנוֹן גַּוְגִי נְהֹרִין, וְתִיאוּבָתָא
דְּלִכּוֹן עַלְיהָ, תְּקַבֵּלָזֶן לְהָ וְתִסְבְּזֶן לְהָ לְגַבְּיִיכָּנוּ.

לשון הקידוש

כְּבוֹדוֹ. וְהוּ שְׁבָתוֹב (שםoth ס) וְכֹל הָעֵם
בְּפִיו. וְהוּ שְׁבָתוֹב (שיר א) יִשְׁקַנְי מְגַשְּׁיקָות
רָאִים אֶת הַקּוֹלָת. רָוִאים וּדָאי.
וְאַתָּה קוֹל הָיָה מִתְּרָה בְּכֶל אֶחָד וְאֶחָד
מִיְשָׁרַיָּל וְאָמַר לָהֶם: תְּקַבֵּל אַוְתִּי עַלְיךָ
בְּכֶד מִצּוֹת שְׁבָתוֹרָה? וְאָמְרוּ בָּן.
חוֹר לוֹ עַל רָאֵשוֹ וְהַתְגַּלְגָּל עַלְיוֹן, וְהָיָה
מִתְּרָה בּוֹ וְאָמַר לוֹ: תְּקַבֵּל אַוְתִּי עַלְיךָ
בְּכֶד עֲנָשִׁים שְׁבָתוֹרָה? וְהָיָה אָמַר בָּן.
אחר בְּךָ חֻר אָתוֹ הַקּוֹל וְנִשְׁקַנְי אָתוֹ

**וְאִינּוֹ גּוֹנִין דָאִיהִי מִקְבָּלָא, אֲלֵין אִינּוֹ זָהָב וּכְסָף
וְגַחְשָׁת וְגו'.**

דָבָר אחר יִשְׁקַנֵּי מִנְשִׁיקּוֹת פִּיהִו, מַאי קָא חַמְא
שְׁלָמָה מַלְכָא, דָאִיהִו אֲעַילָל מַלְיָה דְרַחִימָו בֵּין
עַלְמָא עַלְאָה לְעַלְמָא תְּתָאָה, וְשִׁירֹותָא דְתּוֹשְׁבָחָתָא
דְרַחִימָו דָאֲעַילָל בִּינִיהִו, יִשְׁקַנֵּי אִיהִו. אֲלָא דָא
אוֹקְמוֹה וְהַכִּי אִיהִו, דְלִית רְחִימָו דְדְבִיקּוֹת דְרוֹיחָא
(דף ג' מ' ע"ב) בְּרוֹזָחָא, בָּר נִשְׁיקָה. וְנִשְׁיקָה בְּפּוֹמָא, דָאִיהִ
מְבוֹיעָא דְרוֹיחָא, וְמְפֻקְנָה דִילִיה. וּבְדָן נִשְׁקָנוֹ דָא
לְדָא, מַתְדַּבְּקָנוֹ רְוִיחָן אֲלֵין בָּאֲלֵין, וְהָווּ חָה, וּבְדָין
אִיהִו רְחִימָו חָה.

בְּסֶפֶרֶרֶא דָרְבָה הַמְנוֹנָא סָבָא קְדֻמָּאָה, הַזָּהָר אָמַר
עַל הַאִי קְרָא, נִשְׁיקָה דְרַחִימָו אַתְּפָשְׂט
לְאַרְבָּע רְוִיחָן, וְאַרְבָּע רְוִיחָן מַתְדַּבְּקָנוֹ בְּחַדָּא, וְאִינּוֹ

לְשׁוֹן הַקוֹדֶשׁ

אָוֹתָה אֲלִיכֶם, וְאָוֹתָם גּוֹנִים שְׁהָיָא
שֶׁל דְבָקּוֹת רֹוח בְּרוּחַ פָּרֶט לְנִשְׁיקָה,
מִקְבָּלָת, אֶלְהָה הָם זָהָב וּכְסָף וְגַחְשָׁת וְגו'.
דָבָר אחר יִשְׁקַנֵּי מִנְשִׁיקּוֹת פִּיהִו – מָה
רָאָה שְׁלָמָה הַמֶּלֶךְ שְׁהָבָנִים דְבָרִי
אֲהָבָה בֵּין הָעוֹלָם הַעַלְיוֹן לְעוֹלָם
הַתְּחִתָּוֹן, וְרָאשִׁית הַתְּשִׁבְחָת שֶׁל
הַאֲהָבָה שְׁהָבָנִים בִּינֵיכֶם הָוָא יִשְׁקַנֵּי?
אֲלָא הָרִי פְּרָשָׂוֹה וּבְדָהָו, שָׁאַין אֲהָבָה

גו רֹא דְמַהִמְנוּתָא וִסְלָקֵין בְאֶרְבָע אַתְּזָוָן וְאַיְנוֹן
אַתְּזָוָן דְשָׁמָא קְדִישָׁא תְּלִי בָהוּ וְעַלְאַיְן וְתְּתָאַיְן
תְּלִיְן בָהוּ וְתְּזִשְׁבַחֲתָא דְשִׁיר הַשִּׁירִים תְּלִי בָהוּ
וּמְאַנְ אַיְהוּ אַהֲבָה וְאַיְנוֹן רַתִּיבָא עַלְאָה וְאַיְנוֹן
חַבְרוֹתָא וְדִבְקוֹתָא יְשַׁלְיָמוּ דְכָלָא.

אלין אַתְּזָוָן. ארבע רזחין איינון. נאינון רזחין
דרחימו ותקוה דבל שיפי גופא בלא
עציבו בלל. ארבע רזחין איינון בנשיקה, בל חד
וחדר בליל בחבריה. וכד האי רזחא בליל באחרא,
ויההוא אחרא בליל בהאי. אתעבדיו תרין רזחין
בחדרא. ובדין מתחברון בדבוקו חד, איינון ארבע
בשלימנו, ונבעין דא בדא, ואתבלילו דא בדא.

וכד מתרפשָׂן, (נ"א מתרפשָׂן) אתעבדיד מאינון ארבע
رزחין חד איבא, נאיהו רזחא חד דבליל

לשון הקידוש

רוחות נרכבות באחד, והן בתוד סוד
האמונה, וועלות באربعאותו. ואוֹתָן
האותיות של השם הקדוש תלויים בהם,
ועלויונים ותתונות תלויים בהם,
ותשבחת שיר השירים תליה בהם.
ומה הוא אהבה. והן מרכבה עליונה.
והם חברות ורבקות ושלמות הכל.
אלוי האותיות הן ארבע רוחות, והן
רוחות של אהבה ושמחה של כל איברי

ובשיטות (וכשנפרדו), נעה

מִאַרְבָּע רוחין. **וְדֹא** סְלִיק וּבָקָע רְקִיעָן, עד דְסְלִיק וַיַּתֵּב לְגַבֵּי חֶד הַיְבָלָא. **דְאַתְקָרִי** הַיְבָלָא **דְאַהֲבָה**, **וְאֵיהּוּ** הַיְבָלָא **דְכָל** רְחִימָנו **תְּלִיא** בֵּיה. **וְהַהִיא** רְזָחָא **הַכִּי** אַקְרִי **אַהֲבָה**, **וְכֵד** **הָאִי** **רְזָחָא** **סְלִיק** **אַתְעָר** **לְהַהּוּא** **הַיְבָלָא**, **לְאַתְחָבָרָא** **לְעִילָּא**.

אַרְבָּע אַתְזָוּן אַינְזָוּן, **לְגַבֵּי** **אַרְבָּע** **רְזָחָן**. **וְאַינְזָוּן** **אַהֲבָה**. **וְאִיבָּא** **דְלָהָזָן** **אַהֲבָה**. **בְּדַ** מִתְחָבְרוֹן **דָא** **בְּדָא**, **מִיד** **אַתְעָר** **דָא** **בְּסֶטֶר** **דָא** **וְדָא** **בְּסֶטֶר** **דָא**. **א'**. **מִיד** נְפִיק **ה'**, **וְאַתְחָבָר** **בָּא'**, **מִתְדַּבְּק** **בְּדִבְיקָו** **בְּרְחִימָנו**. **וְאַתְעַבְּיָדו** (**נְיָא** וְ**אַתְעָרוֹ**) **תְּרִין** **אַתְזָוּן** **אַחֲרָגִין**, **ב'** **ה'**, **וְאַתְכְּלִילָו** **רְזָחָן** **בְּרְזָחָן** **בְּדִבְיקָו** **דְרְחִימָנו**, **וּפְרָחָן** **אַלְיָן** **אַתְזָוּן** **מְנִיחָה**, **בְּהַהּוּא** **רְזָחָא** **דְסְלִיק**, **וּמִתְעַטְּרָן** **בֵּיה** **בְּדִקָּא** **יָאוֹת**.

לשון הקודש

מאוֹתָן **אַרְבָּע** **רְוּחוֹת** **פָּרִי** **אֶחָד**, **וְהָוָא** **וְהַן** **אַהֲבָה**, **וְהַפְּרִי** **שְׁלַחְן** **אַהֲבָה**. **בְּשִׁמְתְּחָבְרוֹת** **וְזַבּוֹן**, **מִיד** **מִתְעוֹרֶר** **זָה** **בְּצִד** **זָה** **וְזָה** **בְּצִד** **זָה**. **א'**. **מִיד** **יוֹצָא** **ה'** **וּמִתְחָבָר** **בָּא'**, **נְדַבֵּק** **בְּדִבְקוֹת** **בְּאַהֲבָה**, **וְנְעַשּׂוֹת** (**מִתְעוֹרוֹת**) **שְׁתִי** **אֹתוֹת** **אַחֲרִית**, **בְ' ה'**, **וּגְכֻלּוֹת** **רְוּחוֹת** **בְּדִבְקוֹת** **שֶׁל** **אַהֲבָה**, **וּפְוּרוֹחות** **מְהַן** **הָאֹתוֹת** **הַלְלוּ** **בְּאַוְתָה** **רוֹמָם** **שְׁעוּלָה**, **וּמִתְעַטְּרוֹת** **בּוֹ** **כְּרָאוֹי**.

אַרְבָּע **אֹתוֹת** **הָן** **אַצְלָן** **אַרְבָּע** **רְוּחוֹת**,

בֵין דאָזֵיל וְסַלִיק הַהוּא אַהֲבָה שְׁלִימָא, בְּלִילָא
בְּכֶל אִינּוֹן אַרְבָע רֹוחִין, פָגֻע בְּחַד מִמְנָא
עַלְאָה רְבָרָבָא, דַי מִמְנָא עַל אַלְפָ וְתִשְׁעָ מָאתָ
וְתִשְׁעָיוֹן רְקִיעִין, וְאֵינוֹ מִמְנָא עַל נְגִידָא דְתִלִיסָר
נְהָרִי אַפְרִסְמוֹנָא דְבִיא, דְנָגְדָא כְּרִזָא דְטַלָא
דְלָעִילָא. וְהַהוּא נְגִידָא אַתְקָרִי מִים רַבִים. בֵין
דְפָגָע לְגַבִי הַהוּא רַב מִשְׁרִין קָאִים לְגַבִיה, וְלֹא
יָכִיל לְאַעֲבָא לִיה, וְאַעֲבָר בָּהוּ עד דְאַעֲיל לְגַבִי
הִכְלָ אַהֲבָה.

עַל דַא אָמֵר שְׁלָמָה, בְּסִוּם שְׁבָחִיה, (שיר השירים ח)
מִים רַבִים לֹא יִכְלֵי לְכֹבּוֹת אַת הַאַהֲבָה. מִים
רַבִים: אַלְיָן מִים עַלְאַיָן דְנָגְדִין גַו (ס"א מנ) טַלָא
עַלְאָה. וְנָהָרוֹת לֹא יִשְׂטְפוּה: אַלְיָן אִינּוֹן נְהָרִי
אַפְרִסְמוֹנָא דְבִיא, דְאִינּוֹן תִּלִיסָר. הַהוּא מִמְנָא
אֵינוֹ מַלְאָכָא דְשִׁלְיחָ מִן קָדְם יְיָ, וְדָא אֵינוֹ רַב

לשון הקודש

בֵין שְׁהוֹלֵכת וְעוֹלָה אַתָה אַהֲבָה עַומְד אַצְלוֹ, וְלֹא יִכְלֵל לְעַכְבָ אָתוֹת,
שְׁלָמָה, בְּלוֹלה בְּכֶל אָוֹתָן אַרְבָע רֹוחִות,
פּוֹגַשְת בְּמִמְנָה אַחֲר עַלְיָוֹן גַדוֹל שְׁמִמְנָה
עַל אַלְפָ וְתִשְׁעָ מָאתָ וְתִשְׁעָיוֹן שְׁוּפָעִים,
וְהָוָא מִמְנָה עַל הַשְׁפָעָ שֶׁל שְׁלִשָה עַשֶּר
וְנָהָרוֹת אַפְרִסְמוֹן וְדָשְׁוַיְבָע מִסּוֹד שֶׁל
הַטְלָה עַלְיָוֹן, וְאוֹתוֹ הַשְׁפָעָ נִקְרָא מִים
רַבִים. בֵין שְׁפֹוגַש לְאָתוֹנוֹ גַדוֹל הַמְחַנּוֹת

מִשְׁרֵין דָקָשֶׁר בַּתְּרֵין לְמֹאֲרִיה, רֹזֵא אַכְתְּרִיאָל,
מַעַטָּר עַטְרֵין לְמֹאֲרִיה, בְּשֶׁמֶא גְּלִיפָא מְחַקָּא,
יְהֹהֶה יְהָ צְבָאות.

כִּיּוֹן דָעֵיל לְגַבֵּי הַיְּכָל (נ"א דָאוֹל וְסָלִיק הַהוּא) **אַהֲבָה,**
אַתְעֵר רְחִימֹו דְגַשְׁיקָיוֹן עַלְאַין, דְכַתִּיב, (בראשית
כט) וַיַּשַּׂק יַעֲקֹב לְרַחֵל, לְמַהְיוֹן גַשְׁיקָיוֹן דְרְחִימֹו עַלְאָה
כְדָקָא יְאֹתָה, וְאַיְנוֹן גַשְׁיקָיוֹן שִׁירֹותָא דְאַתְעֵרָוּ דְכָל
רְחִימֹו, וְאַתְדְּבָקוֹתָא וְקַשְׁוָרָא דְלַעַילָא. וּבְגַיְן כֵּה
שִׁירֹותָא דְתַזְשִׁבְחָתָא דְשִׁירָתָא דָא אַיְהוּ יְשַׁקְנִי.

מַאַן יְשַׁקְנִי. הַהוּא דְסִתִּים גַו סְתִּים עַלְאָה. וְאֵי
תִּימָא, סְתִּיםָא דְכָל סְתִּיםָין בֵיהֶן תְּלִין
גַשְׁיקָיוֹן וְגַשְׁיקָק לְתַתָּא. תָא חֹזֵי, סְתִּיםָא דְכָל
סְתִּיםָין, לִית מַאַן דִידָע לִיה, וְאֵיהֶן גְלִי מְגִיה
גְהִירוֹן חַד דְקִיק סְתִּים, דְלָא אַתְגָּלִי בָר בְּמַד

לשון הקודש

מְלָאֵך שְׁלִיחַ מִלְפָנֵי הָ, וְזֹה גָדוֹל
לְמַהְנוֹת שְׁקוֹשָׁר בְּתָרִים לְרַבּוֹנוֹ, סָוד
שְׁלָא אַכְתְּרִיאָל, מַעַטָּר הַעֲטָרוֹת לְרַבּוֹנוֹ
בְּשֵׁם מְגַלֵּף מְחַקָּק, יְהֹהֶה יְהָ צְבָאות.

כִּיּוֹן שְׁנָכְנָס לְהַיְּכָל (שְׁחוֹלֵד וְעוֹלָה אַוְתָה)
אַהֲבָה, מַתְעַזְּרָת אַהֲבָה שְׁלָל גַשְׁיקָות
עַלְיוֹנות, שְׁבָתוֹב (בראשית כט) וַיַּשַּׂק יַעֲקֹב
לְרַחֵל, לְהִזְמִין גַשְׁיקָות שְׁלָל אַהֲבָה עַלְיוֹנה
בְּרָאיָה. וְאַתָּן גַשְׁיקָות רַאשִׁית

שׁבֵיל דָקִיק דְאַתְפֵשֶׁט מְגֻוִיה, וְאֵיתָהוּ נְהִירֹ דְנָהִיר לְכָלָא. וְדָא אַתְעָרוּ דְבָל רְזִין עַלְאַיִן. וְאֵיתָהוּ סְתִים. לְזִמְגִין סְתִים, לְזִמְגִין אַתְגֵלִיא. וְאֵף עַל גַב דְלָא אַתְגֵלִיא בָלֶל. וְאַתְעָרוּ דְסְלִיקִי דְגַשְׁיקִין בֵיהַ תְלִין. וּמְגַוְדָא אֵיתָהוּ סְתִים, שִׁירּוֹתָא דְתִוְשְׁבָחָתָא בָארָח סְתִים אֵיתָהוּ.

וְאֵי בֵיהַ תְלִין מָה בְעֵי יַעֲקֹב הַבָּא, דְהָא בֵיהַ תְלִין גַשְׁיקִין. אֶלָא וְדָאי חַבִי הַזָּא. יַשְׁקִני, הַהְוָא דְסְתִים לְעַילָא. וּבַמָה. (דף קמ"ז ע"א) בְהַהְוָא רְתִיבָא (נ"א בוציעא) עַלְאָה, דְבָל גְוֹגִין תְלִין וּמְתַחְבָּרוֹ בֵיהַ. וְהָאי אֵיתָהוּ יַעֲקֹב. כַמָה דְאַמְרִינוּ, דְבִיקּוֹתָא לְאַתְדְבָקָא בְמַלְכָא בְבָרָא דִילִיהָ הַזָּא. וְעַל דָא בְתִיב (שיר השירים א) מְגַשְׁיקּוֹת פִיהָן.

לשון הקודש

בשׁבֵיל אֶחָד דָקִיק שְׁהַתְפֵשֶׁט מִתּוּכוּ, וְהָא אוֹר שְׁמָמִיר לְבָל, וְזוּ התעוּרֹות שְׁהָרִי בּוּ תְלוּיוֹת הַגְשִׁיקּוֹת? אֶלָא וְדָאי כֵה הוּא. יַשְׁקִני, אָתוֹנוּ הַנְּסָתָר לְמַעַלָה. וּבַמָה? בָאָוֹתָה הַמְרַכְבָּה (מנוחה) הַעֲלִיָּה שְׁבָל הַגְוִינִים תְלוּיוֹם וּמְתַחְבָּרִים בָהּ. וְזָהוּ יַעֲקֹב, כַמָו שְׁאַמְרָנוּ, דְבִיקּוֹת לְהַדְבִּקָה בְמַלְך בֵּין שְׁלוֹ הַזָּא. וְעַל זה בְתּוֹב מְגַשְׁיקּוֹת פִיהָן.

כִּי טובים הדודיך, אהדר לגביו שמשא, דאנהייר לה לסייערא, מפוז נהיירז דאיינז בוציגין עלאיין, זאייהו גטיל נהורא דבלחו, ואנהייר לסייערא. זאיינז בוציגין (נ"א נשיקין) עלאיין, זאייהו גטיל נהורא דבלחו, ואנהייר לסייערא זאיינז בוציגין דמודזונין ביה, מאן אתר נחרין. הדר ואמר מײַן, מההוא יין דמנטרא, מההוא יין דאייהו חדרה דבל חדוֹן. ומאן איזה החזא יין, דיהיב חיין וחרוה לכלא. דא אלhim חיים, יין, דיהיב חיין וחרוה לכלא.

הו מײַן, מההוא שמא דאקרי יהוזה, דא איזה יין דחרוה דרHIGHMO דרכמי, ימן דא, כלחו נהיירין זחאן. אטו חבריא נגשיקו ליה ברישיה. (בד מטו לגביו דרבי שמואן סדרו מלון קפהיה).

בְּכָה רַבִּי שְׁמֻעֹן, ואמר, יְדֻעָנָא וְדַאי דרוֹחָא
קָדִישָׁא עַלְאָה קָא מַבְשֶׁבֶשָׁא (ר"א מנציא) בְּכוֹ,

לשון הקידוש

כי טובים הדודיך, חור לשמש שפאייר לבנה מתוק האור של אותן מנורות עליזות, והוא נוטל את האור של כלם ומאייר לבנה. ואוֹתָם נרות (נשיקות) עליזים, והוא נוטל האור של כלם ומאייר לבנה. ואוֹתָם הנרות שמנוחנים בו, מאיה מקום מאיירים? חור ואמר מײַן, מאותו יין המשמר, מאותו יין

עד מײַן – מאותו שם שנקרו יהוזה. יהו יין של שמחה, של אהבה, של רחמים, ומהז בלם מAIRIM ושמחים. באו החברים ונש��ו בראשו. (בשגעון אל רבבי שמעון, סדרו הרבטים לפניו).
בְּכָה רַבִּי שְׁמֻעֹן ואמר, יְדֻעָתִי וְדַאי

שהוא שמחה כל השמחות. ומהו אותו

זְבָאַה דָּרָא דָּא, דָּהָא לֹא יְהָא בָּדָרָא דָּא, עַד זְמָנָא
דִּינִיתִי מִלְּפָא מִשְׁיחָא. דָּהָא אָוּרִיְתָא אֲתַהֲדָרָת
לְעַתִּיקָתָהָא. זְבָאַן אִינְן צְדִיקִיא בְּעַלְמָא דֵין
וּבְעַלְמָא דָּאַתִּי.

זוֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחֹו מִאֶתְכֶם. (שמות כה) רַבִּי
אַלְעֹזֶר אָמַר, הָאֵי קְרָא אָוּקְמוֹה, וְרוֹזַן
דִּילִיה הָא אֲתִמָּר. אַבְלָ (פְּשָׁטוֹ) רְזָא דְקָרָא הַכִּי
אָוּלִיפְנָא, וּקְשִׁיןְןָה קְרָאֵי, דָּאֵי אִינְן בְּרָזָא דְלִתְתָּא
קְשִׁיןְןָה אֲהִידָה. וְאֵי בְּרָזָא דְלִיעִילָה לֹאוֹ אִינְן
בְּגַהְיוֹ. (אַלְאָ הַכִּי הוּא) דִּבְרָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל לֵי
תְּרוּמָה שְׁפִיר. תִּקְחֹו אֶת תְּרוּמָתֵי קְשִׁיא. זוֹאת
הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחֹו מִאֶתְכֶם קְשִׁיא וְדָא (ס"א וְהִיא)
כְּלָא, עַילָּא וַתְּתַא בְּחִדָּא.

אַלְאָ הַכִּי אִיהָו, וַיַּקְהֵל לֵי תְּרוּמָה. מֵאן. בְּנֵי

לשון הקידוש

בְּסָוד שְׁלֹמֶטֶה – קָשִׁים וְהָעַל וְהָ, וְאַם
הַם בְּסָוד שְׁלֹמֶעֶלה – אַיִם בְּאוֹר. (אַלְאָ
קָרְחוּ) דִּבְרָא אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיַּקְהֵל לֵי
תְּרוּמָה – יְפָה. תִּקְחֹו אֶת תְּרוּמָתֵי –
קָשָׁה. זוֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחֹו מִאֶתְכֶם
– קָשָׁה, וְהָ (דָא) הַפְּלָל, מִעַלָּה וּמִטָּה
בְּאַחֲרָה.

אַלְאָ בְּהָ הוּא: וַיַּקְהֵל לֵי תְּרוּמָה – מַיָּה?
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. מִאַת בָּל אִישׁ – אַלְהָ

שְׁרוֹחָה קְדוּשָׁה עַלְיוֹנָה מִכְשֶׁבֶשֶׁת (מנצחא)
בָּכָם. אֲשֶׁרִי הַדּוֹר הַזֶּה, שְׁהָרִי לֹא יְהָה
בְּדֹור הַזֶּה עַד שִׁיבָּא מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחָה, שְׁהָרִי
הַתּוֹרָה חֹוּרָת לִישְׁנָה. אֲשֶׁרִי הַצְדִיקִים
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

זוֹאת הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר תִּקְחֹו מִאֶתְכֶם. רַבִּי
אַלְעֹזֶר אָמַר, פָּסוֹק וְהָפְרָשָׁוּהוּ, וּסְדוֹdot
שְׁלֹו הָרִי נָאָמָרָה. אַבְלָ (פְּשָׁטוֹ) סְוד הַבְּהֻבוֹב
בְּהָ לְמִדְנָה, וּהַפְּסָטוּקִים קָשִׁים, שָׁאַם הָם

ישראל. מאת כל איש: אלין מלאכין על אין לעילא, בגין דעליהון איהו תרומה, ארמותא דאיינן אריםו לה תדריך לגביו מלכא עלאה דהא איינן סלקין לה תדריך, לגביו מלכא עלאה. ובר ישראל זבאיין, איינן גטליין לה מניהו, ונחתין לה לחתא, חדא הוא דכתיב, מאת כל איש אשר ידכנו לבו. ומאן איינן. איינן ארבע דאריםו לה לעילא. חדהו לב אתרעוי בהו. וזהיא תרומה. אידי זקפה עלייהו.

ו אף על גב דאייה קיימת עלייהו, ומנחה על גבייהו. תקחו: תסבון לה מניהו לנחתה לחתא. ובמה. בזמנא דא, באינן עובדין דבשראון, בצלותין ובכויותין, לمعد פקידי אוריותא. בהוא זמנא, באינן גזונין חדתיזין לחתא בגונא דלעילא, באינן פילחגין (אחרין) ואינן גזונין

לשון הקודש

מלאכים עליונים למעלה, שאותו לב התרצה בהם. ואותה תרומה היא זקופה עליהם. שעיליהם היא תרומה, הרמה שם מריםים אותה תמיד למלך העליון, שברי הם מעילים אותה תמיד למלך העליון. ובישראל צדיקים, הם לזכרים אותן מכם ומורידים אותה למטה. והוא שבחות מכם ואותה ממעשים בשרים, בתפלות ובבקשות, לעשותמצוות הרורה. ומה הים? אותם הארבעה שחריםו אותה באוטו זמן - באוטם גונים הנראים

אם שְׁבָאן לְתֹתָא הַהוּא אֶרְמוֹתָא, וַנְצִחּוּ גּוֹנוֹגִין דְלִתְתָא, לְאַינְנוּ גּוֹנוֹגִין דְלַעֲילָא, וַמְשִׁכֵּן לוֹזָן גּוֹנוֹגִין אַלְיָין, לְגּוֹנוֹגִין עַלְאַיָּין, וַעֲיִילִין אַלְיָין בְּאַלְיָין, וַאֲתַעֲבִידָוּ אַלְיָין גּוֹפָא לְאַלְיָין, וַעֲלָל דָא תְקָחוּ מַאֲתָם בְּתִיבָ.

זהב דְאַתְבָּלִיל בְּגַבְרִיאַל, זהב לְעַילָא, גַבְרִי"אַל גְטִיל לִיה לְתֹתָא. וְשִׁבְעָה זִינִי זהב אַתְפְּרַשְׁאָן לְתֹתָא מִן דָא. וְכָסָף לְעַילָא, וְאַתְבָּלִיל בְּמִיכְאַל לְתֹתָא, וְשְׂרִיא דָא עַל דָא. וְנַחַשָּׁת לְעַילָא, וְנַפְקָא מִן זהב, בְגַיְן דְזָהָב וְאַשָּׁא בְּרוֹזָא חֶדָא קִימִין וְאוֹלִין, אַשָּׁא אֲפִיק נַחַשָּׁת. וְמַחְילָא וְתְקָפָא דָא, אַתְבָּרָן (נ"א אַתְעַרְוָן) נַחַשָּׁים שְׁרָפִים דְנַפְקָא מְאַשָּׁא. וַעֲלָל דָא, נַחַשָּׁת אִיהוּ סְוֻמְקָא בְּאַשָּׁא וְאַתְבָּלִיל בְּאוּרִי"אַל (נ"א נַוְרִיאַל) וְאַתְעַבִּיד דָא גּוֹפָא לְגַבְיִי דָא.

לשון הקודש

גַבְרִיאַל נוֹטֵל אוֹתוֹ לְמַטָּה. וְשִׁבְעָה מִינִי זהב נְפָרְדִים לְמַטָּה מִזָּה. וְכָסָף לְמַעַלָה, וְכָלְלָל בְּמִיכְאַל לְמַטָּה, וְשׂוֹרָה זוּ עַל וְהָ. וְנַחַשָּׁת לְמַעַלָה, וְיוֹצָא מְזָהב, מִשּׁוּם שְׁזָהָב וְאַשׁ עַוְמָדִים בְּסָוד אַחֲרֵי וְחוֹלְבִים, אַשׁ מַזְצִיאָה נַחַשָּׁת. וּמְבָח וְהַתְּקָפָה תְּזַהַה מַתְפּוֹרִים נַחַשָּׁים שְׁרָפִים שִׁיוֹצָאִים בְּאַשׁ, וְלִכְנָן נַחַשָּׁת אֶרְמָה בְּאַשׁ וְנַכְלָתָה בְּאוּרִיאַל, וְנַעֲשָׂה זוּ גַופָה לְזָה.

לְמַטָּה בָמֹ שְׁלָמָעָלה, בָאָוֹתָן עֲבוּדוֹת (את הרות). וְאָוֹתָם גּוֹנוֹגִים מוֹשְׁכִים לְמַטָּה אַוְתָה הַתְּרוּמָה, וְמַנְצָחִים הַגּוֹנוֹגִים שְׁלָמָטָה אַתְאָוֹתָם הַגּוֹנוֹגִים שְׁלָמָעָלה, וְמוֹשְׁכִים אַוְתָה הַגּוֹנוֹגִים הַלְּלוּי לְגּוֹנוֹגִים עַלְיוֹגִים, וְגַבְגָּסִים אַלְוָן בְּאַלְוָן, וְגַעֲשִׁים אַלְוָנוֹ גַופָה לְאַלְוָן, וְעַל וְהָ בְּתֻובָה תְקָחוּ מַאֲתָם.

זהב שְׁנַכְלָל בְּגַבְרִיאַל, זהב לְמַעַלָה,

וְתִכְלַת שְׁרֵיָא בְּדָא וּבְדָא, בְּנַחֲשָׂת וּבְזָהָב, וּבְגִינָן
דְּאַתְּפָקָף בְּתִרְיָן סְטְרִין. תִכְלַת אִידָהו
תְּקִיפָא, וְלִית מֶאן דְשְׁלַטָא עַלְיהָ לְחִין, דְאִידָהו
כְּרֶסְסִיא דְדִינָא לְשְׁרֵיָא בֵיהֶ דִינָא תְּקִיפָא, וְדָא אִידָהו
בְּזֹ אַל בְּזֹ אַל דְכְתִיב, (תְּהִלִים ז) וְאַל זְעַם בְּכָל יוֹם.
וּבְדָא אַתְּהָדָרָן בְּגַי נְשָׂא בְתִיּוֹבָתָא שְׁלִימָתָא, אַתְּהָדָר
שְׁמִיה רְפָאָל, דְהָא אַסּוֹתָא אָזְדָמָן לְהוּ מְהַהְוָא
דִינָא (דף קמ"ז ע"ב) קְשִׁיא.

וְאַרְגָּמָן: דָא זָהָב וּכְסָף, דְאַתְּהָדָרָן לְאַכְלָלָא
בְּחָדָא, מִיכָּאֵל וּגְבָרִיאֵל אַתְּכָלִילֵוּ דָא
עַם דָא, מִשְׁלַבָּאָן דָא בְּדָא. וְעַל דָא בְּתִיב, (איוב כה)
עוֹשָׂה שְׁלוֹם בְמְרוֹמָיו. וּבְגִינָן דְאַינְזָן מִשְׁלַבָּאָן דָא
בְּדָא, אַתְּעַבִּידֵו גּוֹפָא חָד.

וְתוֹלָעָת שְׁנִי לְעַילָא, וְאַתְּכָלִיל בְּאוּרִיאָאָל
כְּמַלְקָדָמָין, לְמַהְיוּ אֲחִידֵו גּוֹ תִכְלַת,

לשון הקודש

וְתִכְלַת שְׁוָרָה בָּהָה וּבָהָה, בְּנַחֲשָׂת
וּבְזָהָב, וּמְשֻׂום שְׁמַחוֹיק בְשָׁנִי צְנָדִים.
הַתִכְלַת הַוָא תְּקִיפָא, וְאַיִן מֵי שְׁשָׁוָלֶט
עַלְיהָ לְחִים, שְׁהָיָא בְּפָא הַדִּין לְשָׁרוֹת
בּוּ הַדִּין הַקְשָׁת, וְזָהָב בְּזֹ אַל, בְּזֹ אַל,
שְׁבָתוֹב (תְּהִלִים ז) וְאַל זְעַם בְּכָל יוֹם.
וּבְשָׁחוֹזָרִים בְּגַי אַרְם בְּתִשְׁבָה שְׁלָמָה,
הַזְּפָקָדָה שְׁמוֹ לְרְפָאָל, שְׂזֹוּ רְפּוֹאָה

וּבָגָן אַרְגָּמָן. וִשְׁש אֵיתָן לְעִילָא, וְאַתְּבָלִיל בֶּמְלֹקְדָמִין בְּרוֹזָא דְרַפְאָל, לְאַתְּאַחֲדָא בְּכֶסֶף וּבְזָהָב. עד הַכָּא, רְזָא דְשְׁבָעָה עַמּוֹדִין לְעִילָא, גּוּ שְׁבָעָה עַמּוֹדִים דְלִתְתָּא. קְלִיפָה גּוּ קְלִיפָה, לְגַטּוֹרָא. וּבָזִים: הָא אָזְקִימָנָא דְהָא אַלְיָן שְׁבָעָה, מְזֻחָא לְמְזֻחָא, וְדָא אֵיתָן קְלִיפָה לְמְזֻחָא.

וּעוֹרוֹת אַלְיָם מְאַדְמִים, (שמות כה) אַלְיָן אַיִנָן מְאַרְיִי תְּרִיסִין, עַיִנִין מְלַחְטִין בְּטִיסִין דְנוֹרָא, בְּמָה דְאַת אָמֵר, (תנייאל^๒) וְעַיִנִיו בְּלִפְנֵי אָש. וְאַקְרִין רְקִיעִין לְבָר בָּגָן קְלִיפָה. (שמות כה) וּעוֹרוֹת תְּחִשִּים, אַלְיָן אַיִנָן לְגּוּ בְּסִטְרָא קְדִישָא, וְאַתְּאַחֲדָן בְּקָדוֹשָה, וְלֹא אַתְּאַחֲדָן. בְּמָה דְאַמְרָנוּ דְאַבְרָהָם הָא אָוְלִיד בְּאַיִגְתּוּ אַחֲרָא תְּחִש בְּמָה דְאַת אָמֵר וְאַת תְּחִש וְאַלְיָן אַיִנָן בְּאַיִמָא דִישְׁמָעָל אַחֲזָהָן

לשון הקידוש

מְגַנְגִים, עַיִנִים לְוַהֲתוֹת בְּלַהֲבוֹת אָש, בְּמוֹ שְׁנָאָמֵר (תנייאל^๓) וְעַיִנִיו בְּלִפְנֵי אָש. וְנִקְרָאים רְקִיעִים בְּחִינֵן בְּתוּך קְלִפָה. וְעַרְתָה תְּחִשִּים – אַלְהָה הָם לְפָנֵים בְּצָד הַקְּרִישָה, וְנִאֲחוֹים בְּקָדוֹשָה וְלֹא נִאֲחוֹים, בְּמוֹ שְׁאָמְרָנוּ. בְּמוֹ שְׁאָמְרָנוּ שְׁאַבְרָהָם הָרָי הַוּלִיד בְּאָשָה אַחֲרָת אַת תְּחִש, בְּמוֹ שְׁנָאָמֵר וְאַת תְּחִש, וְאַלְהָה הָם בְּאַמָּא שֶׁל יְשַׁמְעָל, אֲחֵיכֶם שֶׁל יְשַׁמְעָל. שֶׁבְּמוֹ

וּבְתוֹך הַאַרְגָּמָן, וִשְׁש הָוּ לְמַעַלָה, וְגַכְלָל בְּמַקְרָם בְּסּוֹד שֶׁל רַפְאָל לְהַאֲחוֹן בְּכֶסֶף וּבְזָהָב. עד בָּאָן הַסּוֹד שֶׁל שְׁבָעָת הַעֲמֹדִים שְׁלִמְעָלָה תֹזֵך שְׁבָעָת הַעֲמֹדִים שְׁלִמְטָה, קְלִפָה בְּתוּך קְלִפָה לְשִׁמְירָה. וְעוֹוּם – הָרָי בְּאָרְנוּ שְׁהָרִי אַלְהָה שְׁבָעָה, מַח לְמַתָּה, וּזְהָוּ קְלִפָה לְמַתָּה. וְעַרְתָה אַילָם מְאַדְמִים – אַלְהָה הָם בְּעַלִי

דִישְׁמַעָל דִבְמָה דָאֵית דֶרֶגָא בְעֵשֹׂו הַכִּי נִמֵּי אֵית
דֶרֶגָא בִישְׁמַעָל. אִימָא דִישְׁמַעָל אֲוֹלִידָת לְתַחַשׁ
וּמְסֻטָּרָא דָאָבָרָהָם קָאָתָת דְהָא נְהֹרָא קְדָמָאָה
מַצְפָ"ז בְשַׁעַתָּא דְנַפְקָה נְהֹרָין לְבָל סְטוּרִין. בִּינּוּ
דָאָתְבָסָם הַהּוּא נְהֹרָא קְדָמָאָה גְנִיזָה לֵיה קְדָשָׁא
בְרִיךְ הַזָּא וְלִמְאָן גְנִיזָה לֵיה לְצִדְיקִיא. וּמְאָן אִינּוּ.
צִדְיקָן וְצִדְקָה בְגִינּוּ לְמַעַבָּד בְהַהּוּא נְהֹרָא קְדָמָאָה
אִיבִּין לְעַלְמָא. וְאִינּוּ אִיבִּין דְזִמְינִין לְמִירִי
לְעַלְמָא. דְהָא אָבָרָהָם וּשְׂרָה עָבָדוּ (ס"א ואָבָרָהָם וּשְׂרָה
מִהּוּא נְהֹרָא עַבְדוּ) אִיבִּין נְגַפְשִׁין דְבָתִיב (בראשית י"ב) וְאֵת
הַנְּפָשָׁה אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחַרְן. וּכְמָה דְעָבָדוּ נְגַפְשָׁן בְּסְטוּרָא
דְקִדְוִשָּׁה הַכִּי נִמֵּי עָבָד נְגַפָּשׁ בְּסְטוּרָא אַחֲרָא
דְאַלְמָלָא הַהּוּא אַתְעָרוּ דָאָתָעָר אָבָרָהָם בְּסְטוּרָא
אַחֲרָא לֹא אַשְׁתַּבָּחוּ גְיוּרִין בְעַלְמָא בְּלָל.

לשון הקידוש

שְׁמַפְונִים לְבָא לְעוֹלָם. שְׁתִירִי אָבָרָהָם
וּשְׂרָה עָשָׂו (אָבָרָהָם וּשְׂרָה מִאָתוֹ הַאָרֶן עַשׁ) פְרוֹת
וּנְפָשָׁות, שְׁבָתוֹב (בראשית י) וְאֵת הַנְּפָשָׁה
אֲשֶׁר עָשָׂו בְּחַרְן. וּכְמוֹ שְׁעַשָּׂו נְפָשָׁות
בְצִדְקָה הַקְרָשָׁה, כֵּד גַם עָשָׂו נְפָשָׁות בְצִדְקָה
הַאָחֶר, שָׁאָם לֹא מִאָתוֹה הַתְּעוּרָות
שְׁהַתְּעוּרָר אָבָרָהָם בְצִדְקָה הַאָחֶר, לֹא
נִמְצָאוּ גְרִים בְעוֹלָם בְּלָל.

שִׁישׁ מְדִרְגּוֹת בְעֵשֹׂו, כֵּד גַם יִשׁ מְדִרְגּוֹת
בִישְׁמַעָל. אִמּוֹ שֶׁל יִשְׁמַעָל הַוְלוּדָה
לְתַחַשׁ, וּמִצְדוֹ שֶׁל אָבָרָהָם בָּאָה, שְׁתִירִי
אָזְרָאשׁן מַצְפָ"ז בְשֻׁעה שְׁחוֹצִיא
אוֹרוֹת לְכָל הַאָדָדִים. בִּינּוּ שְׁגַמְתָּק הַאָרֶן
הַהּוּא הַרְאָשׁוֹן, גַּנוּ אָתוֹה הַקְרָושׁ בְּרוֹךְ
צִדְיקָן וְצִדְקָה, בְּרוּ לְעַשְׂתָּה בְאָזְרָאשׁן לְצִדְיקִים. וּמַיְ אַלְוִוִּין
הַהּוּא פְרוֹת לְעוֹלָם, וְאַלְוִוִּין הַפְרוֹת